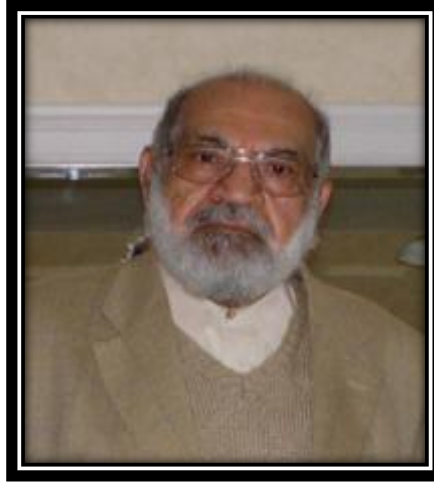

تاریخ نشر | د خبریدو نیټه: 20.08.2013

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

(هر چه بر [زمین] است فانی شونده است و ذات باشکوه و ارجمند پروردگارت باقی خواهد ماند)

سایت پیام وطن با تألم و تأسف به اطلاع میرساند که شخصیت ملی، مبارز متعهد، مؤمن و سیاستمدار برجسته و نیک نام کشور محترم عبدالرحیم هاتف شب دوشنبه مؤرخ ۱۹ اگست ۲۰۱۳ داعی اجل را لبیک گفته و به رحمت حق پیوستند.

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

اداره سایت پیام وطن فقدان این شخصیت بزرگ و خدمتگذار راستین مادروطن را ضایعه بزرگ ملی دانسته در حالیکه به اعضای فامیل محترم، بازمانده گان و علاقمندان مرحومی ابراز تسلیت و غمشریکی نموده، برای مرحومی از بارگاه خالق متعال طلب مغفرت نموده، شادی روح شان را استدعا مینماید.

مرحوم عبدالرحیم خان هاتف پسر مرحوم مولوی محمد هال ویس شخصیت مشهور مذهبی کشورمان بوده که در سال ۱۹۲۵ در ولایت کندهار چشم به جهان

گشود. او در سال ۱۹۴۵ بعد از فراغت از لیسه عالی حبیبیه، شامل پوهنځی ادبیات پوهنتون کابل گردیده و در سال ۱۹۴۹ از این پوهنځی سند فرغت خویش را بدست آورد.

محترم عبدالرحیم هاتف از سال ۱۹۴۹ الی ۱۹۵۱ به حیث معاون مدیریت لیسه عالی میرویس ایفای وظیفه نموده و از سال ۱۹۵۱ الی ۱۹۵۲ به حیث استاد در لیسه احمدشاه بابا در کندهار مقرر گردیدند. محترم عبدالرحیم هاتف در سال ۱۹۵۲ دوباره به کابل برگشته و منحیث استاد در دارالمعلمین کابل ایفای وظیفه نمودند. در سال ۱۹۵۳ مسؤل تبلیغات و انتشارات دیپارتمت موسسه رهبری سیستم آبیاری هلمند مقرر شدند و در همان سال (۱۹۵۳) بنابر معاذیر عینی وظایف دولتی را رها نموده و به کارهای اجتماعی و تجارت پرداختند. در سال ۱۹۶۵ از ولایت کندهار وکیل پارلمان و سناتور انتخاب گردیدند. مرحوم عبدالرحیم خان هاتف یکی از فعالین لویه جرگه سال ۱۹۷۷ قانون اساسی جمهوری شهید سردار محمد داوود خان نیز بودند.

مرحوم محترم عبدالرحیم خان هاتف منحیث یک شخصیت غیر حزبی با رژیم جمهوری دموکراتیک افغانستان بخصوص با مرحوم ببرک کارمل و شهید دکتور نجیب الله همکاری و روابط مخلصانه و دوستانه ای بخصوص داشت.

مرحوم محترم عبدالرحیم خان هاتف از سال ۱۹۸۵ الی ۱۹۹۰ به حیث رئیس شورای مرکزی «جبهه ملی» (سابق «جبهه ملی پدر وطن») ایفای وظیفه می نمودند و در عین حال از سال ۱۹۸۶ الی ۱۹۸۸ عضویت هئیت رئیسه شورای انقلابی جمهوری دیموکراتیک افغانستان را هم داشتند. مرحوم عبدالرحیم خان هاتف منحیث یک سیاستمدار با وقار و دولتمدار با اعتبار ارتباط و روابطی که با سیاستمداران و دولتمداران رژیم های گذشته داشتند نقش فوق العاده بزرگی را در پیاده نمودن سیاست مصالحه ملی انجام داده و از جنوری سال ۱۹۸۷

مسئولیت ریاست هئیت رئیسه کمیسیون فوق العاده مصالحه ملی را نیز بدوش داشتند.

مرحوم عبد الرحیم خان هاتف در لویه جرگه سال ۱۹۸۵ و همچنان در لویه جرگه ۱۹۸۷ بحیث رئیس انتخاب گردیده و جریان مباحثات این جرگه های بزرگ ملی را با درایت و متانت تام رهبری نمودند.

جناب عبدالرحیم هاتف از سال ۱۹۸۸ الی ۱۹۹۲ در سمت معاون اول رئیس جمهور جمهوری افغانستان در همکاری نزدیک با شهید دوکتور نجیب الله رئیس جمهور وقت افغانستان قرار داشتند. ایشان در عین حال از سال ۱۹۸۹ معاونیت رئیس شورای عالی دفاع از وطن را - که در شرایط اضطراری بعد از عودت قوای اتحاد شوروی تشکیل گردیده بود - نیز به عهده داشتند.

مرحوم عبدالرحیم هاتف بعد از بغاوت دولتی و تعمیم کودتای نظامی اپریل ۱۹۹۲ علیه دولت جمهوری افغانستان و رئیس جمهور شهید دوکتور نجیب الله، ایشان باوجود مخالفت شدید شان با کودتاچیان و اظهارات صریح و قاطع شان در جلسه ای شورای ملی وقت با آن هم مطابق با حکم قانون اساسی مجبور گردیدند تا سمت ریاست مؤقت جمهوری افغانستان را بدوش بگیرند و یکجا با سه تن از معاونین دیگر رئیس جمهور، هر یک: محمد رفیع، عبدالحمید محتاط و عبدالواحد سرابی، همچنان وزیر خارجه عبدالوکیل، در یک شورای مؤقت، رهبری دولت و وظایف رئیس جمهور را به پیش ببرند. در حالیکه قدرت عام و تام واقعی بدست سران کودتاچیان قرار داشته، این شورا ظاهراً و بطور سمبولیک گویا وظایف رئیس دولت را به پیش میبردند. ایشان بنابر موضع اصولی و وطنپرستانه خویش، باوجود آنکه رئیس جمهور مؤقت بودند، با قبول تمامی ناهنجاریهای قانونی و جبر تاریخ در محفل انتقال یا تعویض قدرت به سران تنظیم های جهادی به رهبری ضبغت اله مجددی که به تاریخ ۲۸ اپریل سال

۱۹۹۲، دایر شده بود، توافق نشان دادند. ایشان بعد از سقوط حاکمیت جمهوری افغانستان، رهسپار هندوستان شدند و سپس به دولت شاهی هالند تقاضای پناهنده گی سیاسی کردند، اما دولت هالند تقاضای پناهنده گی سیاسی شانرا مکرراً رد کرد.

مرحوم عبدالرحیم خان هاتف صبورانه و با شهامت همه ناملایمتی های زنده گی را مردانه وار تحمل کردند. ایشان چنان مرد با عزت و با وقاری بودند که در طول حیات شان در جهت منافع علیای مردم همیشه استوار و بدون لغزش ثابت قدم بوده و هیچگاهی در پروسه های سیاسی از موضع گیری های اصولی و ملی اش نمی گذشت، همیشه سربلند و با افتخار در جهت مردمش قرار داشت.

خاطرات مرحوم عبدالرحیم خان هاتف، غرور، وقار، پایمردی و متانت ایشان در جهت منافع ملی مورد هرگونه ستایش و احترام است و در قلوب روشنفکران جای خاصی خود را برای همیشه داشته و خواهند داشت.

روحش اش شاد و یادش جاودان و جنت برین نصیب ایشان باد!

اداره سایت پیام وطن